

Отгов. редакторъ прот. Д. Андреевъ
Помощ. редакторъ А. Харизанова

„Божии гласъ“ излиза съ благословението на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитъ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

ПЪРВОТО ИМЕ.

Христосъ е нашиятъ Богъ. Той е нашето богатство, нашата честъ, нашата сила и слава. Ние носимъ първо Неговото име „християни“, и после човѣшкото си име.

Веднажъ известниятъ учителъ и писателъ Жанъ Жакъ Руссо се събралъ съ други учени хора. Заговорили за Исуса Христа. Нѣкои почнали да Му се присмиватъ. Тогава Руссо казалъ: „Това не е хубаво. Ако говоришъ лошо за друго въ негово отсъствие, това е признакъ на страхъ отъ него. А щомъ говоришъ лошо за Бога, Който присъствува на всѣкжде, тука е и сега, това е престъпление. Господа, азъ вѣрвамъ въ Бога. Азъ нося Неговото име. Той е великъ и святъ. Името Му е свещенно за мене. Ако продължавате да споменувате Неговото име въ шегитъ си, азъ Ви напускамъ. И ги напусналъ“.

Който не пази даденото му първо име „християнинъ“, той обижда Бога.

Пази и считай свято името Христосъ, защото то е твоео първо име.

ВѢРАТА ВЪ БОГА.

Всѣко едно начинание може да успѣе, когато се започва съ молитва и вѣра въ Бога. Всѣкога, при започване на нѣкоя работа, а най-вече въ училище при започване на учението, ние се прекръстваме, като призоваваме Бога да ни даде своята подкрепа, за да изкараме работата съ успѣхъ и благополучие. Този общъ обичай ни показва, че вѣрата въ подкрепата отъ Бога, Който управлява свѣта, е първото условие, което служи като вѣренъ другаръ на човѣка, а най-вече на насъ, малкиятъ ученици, за успѣхъ въ училищната ни работа.

Вѣрата въ подкрепата отъ Бога създава надежда и стремѣжъ къмъ постояненъ трудъ и добри дѣла. Тази вѣра не подбужда само възрастния, но и детето къмъ работа — учение, за получаване на възнаграждението отъ Бога. Когато човѣкъ вѣрва въ успѣха на започната работа, той не се отчайва отъ нищо, а преодолява всички трудности и лишения, докато достигне добъръ край. Щомъ липсва вѣра въ успѣха на учението, детето престава

ЕВАНГЕЛИЕ.

Думата Евангелие е чужда и означава на нашъ езикъ — Благовестие. Тая книга се нарича Свещена, защото въ нея е написано всичко, което всѣки християнинъ трѣбва да знае и върши, въ нея е написано живота на Исуса Христа отъ четирма негови апостоли. Тъ записали всичко, що

чули и видѣли за Него и се наричатъ Евангелисти — Матей, Марко, Лука и Иоанъ. Всѣко християнче трѣбва да знае живота и учението на нашия Великъ Учителъ Исусъ, затова трѣбва честичко да чете Евангелието. Онова, което само не може да разбере, ще чуе въ своето ученич. прав. христ. д-во и въ нашето вестн. „Божии гласъ“.

ПРОЛѢТЬ.

Отмина вече дълга зима, отлитатъ студоветъ, долитва вече нѣжна пролѣтъ.

И пойни птички отдалече и щъркелитъ сжщо се готвятъ да пристигнатъ че тукъ ще е горещо. [вече, Кокиче, минзухаръ, иглика и теменуга плаха,

да се грижи и труди, защото то ще се съмнява въ ползата отъ учението.

Ако ние не вѣрваме, че въ живота ни трѣбва да има целъ къмъ нѣщо, и че този животъ ще ни донесе вѣчно щастие чрезъ съединението съ Бога, то ние се отчайваме и изгубваме стремѣжа къмъ живота. Вѣрата въ Бога е именно мощниятъ двигателъ, който

вижъ тамъ, подъ стройна трепетлика, отдавна вече цѣфнаха.

А кой е всичко тѣй направил, не Богъ ли въ небесата?
И кой е всичко тѣй поставил, не Богъ ли намъ в сърдцата?

Никола Г. Цвѣтковъ, Варна
уч. III кл., уще „С. Симеонъ“.

прави човѣка способенъ да напредва.

Ето защо, Христовата религия по своето съдържание, като първо условие за истински животъ, ни поставя вѣрата въ Бога.

Прочие, напредъ въ живота, и нека всички вѣрваме искрено въ Бога!

Донко Драгомировъ
уч. II-а класъ
I-ва Ср. прогимназия—Варна

Велики постъ.

Намираме се въ великия постъ. Презъ първата недѣля се причастяватъ всичкитъ ученици, като предварително поствятъ: блажно не ядатъ, молятъ се Богу, не се каратъ съ другаритъ си. Единъ день преди да се причастятъ, на децата се четатъ отъ свещеника молитви. Децата се изповѣдватъ, за да се простятъ отъ Бога тѣхнитъ грѣшки и се очистятъ сърдцата имъ. Тогава ученицитъ трѣбва да забравятъ всичко лошо и да си дадатъ дума за напредъ да вършатъ само туй, което е добро и хубаво.

Чрезъ причастието, приемайки тѣлото и кръвта Христови, децата още повече се доближаватъ до Исуса Христа. Тогава Той имъ помага, благославя ги и ги предпазва отъ всѣко зло: дава имъ здраве, да сж чисти по душа и да напредватъ въ училището.

Великиятъ постъ е даденъ, за да можемъ презъ това време да се подготвимъ да посрещнемъ най-големия и радостния ни празникъ — Великденъ. Най-добре ще посрещнатъ тоя празникъ тия наши другарчета, които съ своето добро поведение, съ своитъ добри дѣла, послушание, помагане на беднитъ, ще се доближатъ най-много до Исуса Христа. Той много обича децата.

Нед. Божанова, Варна
уч. II-а класъ — I срѣд. прогимн.

„МОЛИТВА“

Боже мили ти прости ни що сме правили злини, отъ все сърдце помогни ни да спечелимъ добрини.

Дай на мама, и на татко, здраве, бодростъ и любовъ, всичко хубаво и пре хубаво съ кое може да здобий.

Дай на нази и на всички, силна обичъ и любовъ, помежду си и въ вѣки вѣковъ — Аминъ!

Съчинилъ: Божидаръ Н. Бошнаковъ,
уч. III-б кл. уще „С. Симеонъ“.

Печат. „Свѣтлина“ - Варна